

Club Classique & Martin Oei

Club Classique stelt zich als volgt voor:

“Ons ensemble is in 2012 ontstaan in het café, waar we met een groep jonge musici bijeenkwamen om samen te musiceren. Onze liefde voor en kennis van klassieke muziek vormden het uitgangspunt, doel was in eerste instantie om een nieuw en jonger publiek te bereiken. Gaandeweg begonnen we met het ontwikkelen van nieuwe concepten om klassieke muziek te combineren met andere kunstvormen. Met regelmaat zijn de musici van Club Classique bovendien te horen op plaatsen waar doorgaans geen klassieke muziek klinkt: stadspelen en weilanden worden omgetoverd tot volwaardige podia.

De artistieke leiding van Club Classique is in handen van cellist Leonard Besseling en violiste Myrthe Helder. Aan de hand van persoonlijke verhalen laten ze het publiek tijdens voorstellingen kennis maken met de mens achter de musicus.

Hoewel de musici op de laatste zondag van de maand nog altijd in het café te vinden zijn, heeft Club Classique inmiddels een zichtbare plaats ingenomen in het Nederlandse muziekleven. Met grote regelmaat zijn we te gast bij Podium Witteman, in 2018 speelden we in de serie Tracks van het Concertgebouw en onlangs hebben we twee keer meegewerkt aan de serie Hart & Ziel van de NTR, waarin we een week lang dagelijks te zien waren op televisie.”

De musici zijn:

Myrthe Helder & Rada Ovcharova - Viool

Emlyn Stam - Altviool

Leonard Besseling - Cello

Lucía Mateo – Contrabas

Lees meer op: <https://clubclassique.nl>

Martin Oei (1996) is een jonge pianist die zowel op moderne vleugels als op historische instrumenten optreedt. Hij is gefascineerd door fortepiano's en Franse vleugels van het merk Erard.

Programma

Frédéric Chopin (1810-1849):

Pianoconcert nr. 2 in f, op. 21 (1829)

- *Maestoso*
- *Larghetto*
- *Allegro vivace*

Franz Peter Schubert (1797-1828):

Kwintet voor piano en strijkers in A, D667 (1819)
(‘Forellenkwintet’; delen 4 en 5)

- *Thema. Andantino – Variaties I-V – Allegretto*
- *Finale. Allegro giusto*

Martins talent werd vroeg onderkend. Op zijn negende begon hij met piano spelen, een jaar later liet de Young Musicians Academy van Fontys Conservatorium hem toe. Vooral van vakdocente Jelena Bazova heeft Oei les gehad. In 2020 behaalde hij zijn Masters diploma bij het Utrechts Conservatorium.

Martin won diverse prijzen (o.a. Prinses Christina Concours, Young Pianist Foundation, Steinway & Sons, ...) en speelde met verschillende orkesten (o.a. Gershwin's Rhapsody in Blue, het pianoconcert van Schumann en Beethovens 5de). Hij gaf recitals bij het Grachtenfestival, het Beethovenfest (Bonn) en bij het Internationaal Kamermuziekfestival van Janine Jansen.

Van 2012 tot 2018 vormde Martin een duo met de 66 jaar oudere Daniel Wayenberg. Dit duo speelde bij de heropening van het Rijksmuseum en had verschillende zeer succesvolle tournees.

Martin is altijd in voor bijzondere projecten. Zo gaf hij als 16-jarige een solorecital in het Concertgebouw met de wereldpremière van Beethovens Fantasiesonate, die gereconstrueerd was door Cees Nieuwenhuizen. Martin bracht verschillende CD's uit, die lovend ontvangen werden en waarop onder meer deze wereldpremière vastgelegd is.

Voor meer informatie: www.martinoei.nl

Programmanotities

Dit programma biedt twee meesterwerken, geschreven door componisten die pas zo'n twintig jaar oud waren. Een moeilijk te bevatten prestatie! Zoals het in de (vroeg-)romantische tijdgeest past (Byron, Goethe, Heine, ...) zochten ook Chopin en Schubert naar wegen om hun hoogstpersoonlijke gevoelens in hun kunst uit te drukken. Liefde (al dan niet beantwoord), ontbering, heimwee en ziekte (Chopin: t.b.c., Schubert: syfilis) waren daarbij belangrijke factoren en vaak bewust gecultiveerde inspiratiebronnen. Maar hoe verschillend waren hun omstandigheden: Chopin leefde als gevierd pianist-wonderkind in Warschau, Schubert leefde straatarm in Wenen, financieel afhankelijk van een enkel baantje en - vooral - zijn vrienden.

Chopin besloot een jaar na de voltooiing van zijn twee pianoconcerten het goede leven in Polen vaarwel te zeggen en in vrijwillige ballingschap te gaan. Hij verliet Warschau om er nooit meer terug te keren. Via Wenen vestigde hij zich in Parijs, met altijd het afscheidsgeschenk van zijn vrienden binnen handbereik: een zilveren beker met Poolse aarde. Chopin had – met zijn heimwee en zwakke gezondheid, met zijn complexe relatie met George Sand - geen gemakkelijk leven maar zijn nalatenschap mag er zijn: een uniek muzikaal oeuvre, dat uit alle poriën heimwee naar zijn geboorte- grond Polen ademt.

Het pianoconcert dat vanmiddag klinkt heeft geen uitleg nodig. De vorm is traditioneel, de rijkdom zit in de overdaad aan heerlijke melodieën, die rijk versierd en quasi-geïmproviseerd over u uitgestrooid worden. Vooral het middendeel is van een ontroerende schoonheid: een uitgesponnen nocturne, een liefdesverklaring aan Chopins eerste liefde, zangeres Constance Gladkowska. (Zij was het ook die – geheel in de geest van de tijd passend – een jaar later tijdens Chopins afscheidconcert Rossini's aria zong: 'Oh, hoeveel tranen heb ik om u vergoten'.)

Schuberts situatie was totaal anders. Na de herschikking van de macht in Europa (de capitulatie van Napoleon en het Weense Congres, 1813) was hij de eerste Weense componist die geheel afhankelijk was van de verkoop van zijn composities. De huisorkesten van de adel bestonden niet meer, opdrachten uit die hoek droogden dus op. Het componeren van verstrooiende muziek voor de salons van de gegoede burgerij (walzen, Ländler) ging Schubert steeds meer tegenstaan. Hij wilde, in de slagschaduw van Beethoven, zijn hoogstpersoonlijke 'Kunstmusik' schrijven. Zoals Chopin besloot te vertrekken, was dit Schuberts hoogstpersoonlijke missie. Die werken (die we nu omarmen!) sloegen echter niet aan en bijgevolg was hij aangewezen op vrienden die in zijn onderhoud voorzagen.

In 1819 werd Schubert uitgenodigd door Paumgartner, een steenrijke industrieel en amateurcellist in de stad Steyr. Paumgartner gaf Schubert tevens een compositieopdracht met als voorwaarde dat het materiaal van Schuberts lied 'Die Forelle' erin verwerkt zou worden. Verder moest er plaats zijn voor de contrabas. Het gulle muzikale klimaat in Paumgartners villa en de prachtige omgeving inspireerden Schubert. Het componeren ging voorspoedig en de inzet van de contrabas gaf Schubert de gelegenheid om de piano vooral in de hoge, flonkerende registers te gebruiken, iets waar hij dankbaar gebruik van maakte. Het resulterende Forellenkwintet oogt als een stralend oppervlak, waaronder zich wel degelijk emotionele onderstromen bewegen. Het is aan de musici die twee polen te verbinden! Vermoedelijk omdat dit voor de amateur Paumgartner wat te hoog gegrepen was, is het werk in een lade verdwenen en pas na Schuberts dood uitgegeven. Schuberts lot ten voeten uit...

In dit ingekorte coronaprogramma horen we de twee laatste, op het forellenthema gebaseerde, delen. Het eerste hiervan kent een klassieke opbouw van Thema met variaties, waarin de opvolgende variaties steeds virtuozer worden. Dit klassieke patroon wordt verstoord door een onheilspellende vierde variatie, een

onweer, dat Beethoven niet zou misstaan. Wanneer dit geweld bedaald is, neemt in de vijfde variatie de cello de leiding in een lyrisch spel met licht en donker, majeur en mineur. Origineel is dat pas het afsluitende Allegretto, zo u wilt de zesde variatie, de springerige, visachtige begeleiding toont die zo karakteristiek is voor het oorspronkelijke lied; een uitgestelde knipoog van Schubert aan zijn opdrachtgever! De Finale bevat ook talloze elementen van 'Die Forelle' en vormt een energieke afsluiting van dit heerlijke werk. [JCdeL]

Volgend concert zondag 4 oktober 2020:

Quatuor Æternum

Messiaen: Quatuor pour la Fin du Temps

Let op de afwijkende aanvangstijden:

Concert A: 11 uur - concert B: 12.30 uur.

Onze concerten worden mede mogelijk gemaakt door:

Gemeente Assen

FPK, Fonds Podiumkunsten

Stichting Albino

Tijdhof, Daverschot & De Jong Posthumus notarissen

UNP accountants adviseurs

AlbertsKleve, bureau voor grafisch ontwerp

*alsmede enkele begunstigers
die niet met naam genoemd willen worden*

zondag 20 september 2020

Club Classique

&

Martin Oei, piano